

Efelerin Efesi

– Mecali · 10 Mart 2018

EFELERİN EFESİ

Egede namdar yiğit, efelerin efesi;
Sırtında cepkeni var, sarık dolanmış fesi.
Mavzerini sıkarken, avazlıdır nefesi.

İşgalci sinsi yunan, bakın it dalaşında;
Efelerin efesi, kovmanın telaşında...

Ankara'da Seymen'ken, Erzurum'da Dadaştır,
Yiğidolar; İzmir'de efelere yoldaştır.
Yörük Ali Efe'miz, canı ile sırdaştır.

Miskin Yunus pirimiz, hikmete dalışında;
Efelerin efesi, cumhurun telaşında...

Dağlarda çatılmıştır, efelerin mavzeri;
Bir ateş halesinde, nuru arar gözleri...
Ahit tutanağında, yüzleşmede sözleri.

Nara yanarken ümran, düşmanın ataşında;
Efelerin efesi, vatanın telaşında...

Karadeniz horona, Dadaş bara sevdalı;
Efemiz diz vurarak, oynasın harmandalı.
Biliriz koç yiğitler, bu cihana faydalı.

Oynamayı hak etti, yeşermiş merasında;
Efelerin efesi, baş çekme telaşında...

Çıkar yüksek doruğa, buluta selam eder;
Düşmanı koyun gibi, yüce dağlarda güder.
Şahadet sevdasıdır, ömrü olmasın heder.

Çanakkale ruhuyla, gül kokar aguşunda;

Efelerin efesi, ötenin telaşında...

Mavi cepkeni solar, kızıl güneş altında;
Namına övgü yağar, Anadolu sathında.
Bir türkü tutturmuştur, Damdıra'sı yanında.

Sazının tınıları, dil olur destanında.
Efelerin efesi, ozanlık telaşında...

Şairim gönül bağım, sebil hayra yorana;
Menderes süzülürken, efeleri sorana.
Aydının efeleri, aman vermez borana.

Sabırla dokununca, gül kokar nakışında;
Efelerin efesi, gülistan telaşında...

Mehmet Demirel